

Forslag

til

Lov om ændring i lov om erstatning til besættelsestidens ofre.

(Om beregning af erstatningen til tjenestemandspensionister).

Fremsat den 15. december 1965 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov nr. 475 af 1. oktober 1945 om erstatning til besættelsestidens ofre ind sættes i § 24, stk. 2, som 3. og 4. punktum:

„Ved invaliditetserstatninger beregnet efter en invaliditetsgrad på 25 pct. eller derunder foretages dog intet fradrag i erstatningen. Invaliditetserstatninger beregnet efter en højere invaliditetsgrad kan ikke ansættes lavere end erstatninger svarende til en invaliditetsgrad på 25 pct.“

§ 2.

Stk. 1. Denne lov har virkning fra 1. april 1966.

Stk. 2. Uanset at krav om invaliditetserstatning efter loven om erstatning til besættelsestidens ofre ikke tidligere er anmeldt over for direktoratet for ulykkesforsikringen, kan sådant krav anmeldes af skadelidte, der oppebærer en af de i lovens § 24, stk. 2, nævnte pensioner m. v. Erstatningen ydes for tiden efter anmeldelsen. Foretages denne inden 1. juli 1966, ydes der dog erstatning for tiden efter 1. april 1966.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lov nr. 475 af 1. oktober 1945 om erstatning til besættelsestidens ofre er ændret ved følgende love: lov nr. 376 af 12. juli 1946, lov nr. 119 af 12. april 1957, lov nr. 151 af 13. maj 1959, lov nr. 327 af 18. november 1964 og lov nr. 120 af 3. april 1965.

Efter bestemmelsen i erstatningslovens § 24, stk. 2, har personer, der har ret til erstatning, og som samtidig oppebærer en pension m. v. fra det offentlige, kun krav på det beløb, hvormed erstatningen overstiger værdien af den del af pensionen m. v., der er tilvejebragt af offentlige midler.

Bestemmelsen blev ved lovens gennemførelse begrundet med, at den skal forhindre, at det offentlige kommer til at afholde såvel den fulde udgift ved erstatningen som udgiften ved pågældendes pensionering.

Oprindeligt er denne bestemmelse utvivlsomt blevet anset for rimelig, idet de skadelidte, som ikke kunne fortsætte tjenesten, har draget fordel af, at tjeneste-

mandspensionen ligger på et ret højt niveau allerede for personer med en forholdsvis lav pensionsalder. Endvidere er der med hjemmel på normeringsloven i en del tilfælde blevet ydet pension efter de fordelagtige regler om tilskadekomstpension. Også for erstatningsberettigede tjenestemænd, som kunne fortsætte i offentlig tjeneste, var der oprindeligt i loven truffet bestemmelse om fradrag i erstatningen.

Ved en lovændring i 1957 fik tjenestemænd adgang til at oppebære erstatningen uafkortet ved siden af lønningen. Der blev ikke ved denne lejlighed foretaget nogen ændring af stillingen for tjenestemandspensionister. Endvidere indtræder nu i stigende omfang den situation, at tjenestemænd, der har ret til erstatning, afgår med alderspension efter at have opnået fuld eller næsten fuld pensionsalder. Under hensyn hertil kan det ikke længere anses for fuldt ud rimeligt, at erstatningen til de skadelidte tjenestemænd, som, så længe de var i tjenesten, har haft